

loven, vilde det ikke have set saaledes ud i Danmark, som det gjør i dette Dieblif. Med Hensyn til det andet Punkt, jeg fremdrog, at det ærede Medlem Intet vil gjøre og derved kommer i Strid med sin Fortid, da skal jeg minde det ærede Medlem om, at han og jeg og flere andre Medlemmer vare Medlemmer af et Udvalg om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse her i Danmark, som siden blev ophøiet til Loven af 2den Juli 1880. Denne Lov er udarbejdet paa en Betænkning, som fremkom da, og i denne Betænkning staar udtrykkelig en Anbefaling af at fremkomme med nærværende Lovforslag, saaledes at dette Lovforslag er en Konsekvens af Loven af 2den Juli 1880. Da vi behandlede dette Lovforslag, mindes jeg saa tydeligt, at det ærede Medlem bestyldtes for, at det var ham, der væsentlig havde fremaldt Forslaget til Loven af 1880, fordi han den Gang, som det hed sig, prædikede saa meget om Pesten ved Volga, at det havde foranlediget Ministeren til at fremkomme med Forslaget, og Ministeren har selv tilbøieligt indrømmet, at der er Noget deri. Dernæst sagde det ærede Medlem, at dersom det Tilfælde indtraf, at der kom Pest eller Kolera i vore Nabolande, f. Ex. i Sverig, vilde han ikke være tilfreds med, som det var foreslaaet i Lovforslaget — at vi f. Ex. fik Karantæne, nei, hele Sjælland skulde affærreres, og det foranledigede den daværende Ordfører, Steenstrup, til at sige, at, hvis det ærede Medlem en Gang blev Justitsminister, vilde han have Karantæne hele Aaret rundt, undtagen naar Rigsdagen var nærværende. Dernæst gif det ærede Medlems Tale ud paa, at vi skulde undgaa i Fremtiden Lovbestemmelser, som kunde foranledige Ministeren til at fremkomme med provisoriske Love. I den Anledning sagde det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Veth) — med den ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse det — „Man har bemærket, at om der skulde vise sig en stor Fare, nemlig naar Kolera kom, vilde Justitsministeren kunne ty til ved en provisorisk Lov at sætte saadanne Foranstaltninger i Værk som dem, jeg har anført. Det turde imidlertid dog have nogen Nærlighed for sig, naar man en Gang er ved at lovgive paa disse Omraader, saa saa godt som muligt at forudsæ de Tilfælde, der kunne indtræde, og ikke lovgive paa en saadan Maade.“ Det viser, at det ærede Medlem den Gang var meget ængstelig for provisoriske Love, men det synes virkelig nu, at han har faaet Appetit paa dem. Han jagde for, at Ledelsen af de Foranstalt-

ninger, man vil træffe med Hensyn til smitsomme Sygdomme, bør lægges paa een Haand, og ikke, som foreslaaet, hos de forskellige Sundhedskommissioner. Det ærede Medlem vil altsaa lægge Alt i Ministerens Haand. Sæt, at der kom Kolera til Danmark, siger han; alle de Bestemmelser, der her ere foreslaaede, due ikke, thi jeg erkjender kun een, der i dette Stykke kan klare det, og det er Justitsministeren. Jeg troede virkelig ikke, at det ærede Medlem var kommet saa vidt i sin Glæde over de provisoriske Love. Jeg maa bede det ærede Medlem om at oplyse mig om, hvorfor han i 1880 vilde gaa med til Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget, naar han nu ikke vil gaa med til Foranstaltninger til Beskjæmpelse af disse Sygdomme, naar vi have faaet dem herind. I denne Henseende har det ærede Medlem jo stillet sig lige imod alle de øvrige Medlemmer i Udvalget, idet han Intet har villet gjøre. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der i Betænkningen er indløbet en Feil, naar der staar, at der „af flere af Udvalgets Medlemmer har været reist det Spørgsmaal, om det ikke maatte være Grund til kun at lade denne Lov faae Anvendelse paa de i § 2, 1ste Stykke, nævnte farlige Sygdomme, og saaledes udstyde de i Paragrafens 2det Stykke nævnte smitsomme Sygdomme“. Det er en Feiltagelse, det er kun eet Medlem, nemlig mig, der har reist det Spørgsmaal, og der var ikke et Medlem med Undtagelse af det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Veth), som vilde gaa med dertil. Men da det saa skulde til Afgjørelse, og man virkelig skulde til at stille Vædringsforslag, hvem blev saa borte uden det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds? Naar det ærede Medlem mener, at de Kommuner, som ikke have Sundhedsvedtægt, derved vilde komme ind under disse Lovbestemmelser, er det sandelig med Modifikation; Sandheden er den, at der vel næppe er 2 pCt. af de Kommuner, som ikke have nogen Sundhedsvedtægt, som ville komme ind derunder, og saa vil det kun blive nogle ganske saa Maaneder, nemlig naar disse Epidemier rase. Det er Sandheden. Og saa siger det ærede Medlem, at det vil virke hele Aaret! Dette var ogsaa et væsentlig Punkt i det Angreb, han hele Tiden rettede mod os. Hvad kunde det nytte, hvad der for blev talt om, at sende Forslaget tilbage til Udvalget? Det ærede Medlem vil jo ikke gjøre Noget, og vi andre have gjort vort Bedste. Nei skal der gjøres Noget, saa send det til et andet Udvalg; jeg skal i alt Fald ikke have mere med den Sag at gjøre, jeg har gjort